

ФЕСТИВАЛЪТ

Двадесет и шест премиерни заглавия, над 2 000 кандидатури, над 30 прожекции – това видяха зрителите и гостите на XX Международен фестивал на червенокръстки и здравни филми във Варна. Всичко започна с българската класика „Равновесие“ от 1983 г. на режисьора Людмил Кирков със сценарист Станислав Стратиев, като лентата има първа награда от Фестивала на българския игрален филм във Варна, сребърен медал на Международния филмов фестивал в Москва и е участвала в X Международен фестивал на червенокръстките и здравни филми през 1983 г. и ще завърши на 20 юни с българския документален филм „Детство 2.0“, посветен на Световния ден на бежанеца.

Прожекциите бяха във Фестивалния и конгресен център, Радио Варна и „РеБонкърс“, като във Фестивала видяхме филми от Бразилия, Украйна, Швейцария, Босна и Херцеговина, Франция, Италия, Израел, Румъния, Германия, Нидерландия, Киргизстан и др., а някои от лентите бяха представени от своите автори.

Председател на журито тази година е режисьорът Стефан Командарев, който работи много усърдно заедно с колегата си Виктор Божинов; с писателя Людмил Станев; със сценариста Юрий Дачев; с актрисата Йоана Буковска - Давидова; с проф. д-р Димитър Ставрев, преподавател в Медицински университет „Проф. Д-р Параскев Стоянов“ и с Биджей Брауни от Кипър, режисьор, продуцент, писател и журналист.

Един от акцентите в програмата беше украинският филм „Клондайк“, който има награда от фестивала „Сънданс“ и е бил на „Берлинале“. Полският филм „Шубук“ („Назад“) от 2022 г. ще предложи поглед върху живота на млада майка на момче с аутизъм. Участва и драматичната френска комедия „Пленително пътуване“, разказваща за 92-годишната Мадлен, която тръгва с такси към старческия дом, където ще пребивава занапред, но по пътя моли шофьора Шарл да мине покрай местата, добили важност през живота ѝ, за да ги види за последен път.

Фестивалът ни показва и европейската копродукция „Последния танц“ с историята за пенсионера Жермен, който трябва да спази семеен обет и да завърши проекта на починалата си съпруга, който е танцов спектакъл.

Българските документални филми „Нямаш място в нашия град“ на режисьора Николай Стефанов и "Кмет, овчар, вдовица, змей" на Елица Петкова също бяха акценти в програмата. Първият пренася публиката сред футболната агитка в Перник, а вторият - в изолирано пиринско село.

Време ли е за голямо българско кино, което печели награди навън и се завръща към българската публика? Как доктор Космос от Русенската психиатрия разкодира отново времето за пациентите си и ги лекува с изкуство в новата серия на „Кораба Слънчоглед“? Къде е границата между документалното и игралното кино и трябва ли да има такава? Кой са важните неща за един лекар в днешния свят – знанията, честността, отдадеността или ...?

Темите за хуманността, солидарността, за взаимопомощта, присъстваха както винаги в документалните и игралните ленти, но също и психическото и емоционалното здраве на обществото, разкъсвано от войни, застаряващо население и изолация, пандемия, агресия, икономически и климатични кризи.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

Лица Боева
Режисьор и сценарист

Лица Боева е лектор по история на изкуството, сценарист и режисьор на документални филми. Създател (съвместно с Ицко Финци) на образователната платформа по изкуство за деца и възрастни "Филизи 33".

От 2011 г. е преподавател в НБУ (департамент „Кино, реклама и шоубизнес“). Води авторските курсове „Филмов анализ“,

„Тайните на великите шедьоври“, „Американска литература и кино“, „История на една картина“, „Световната класическа литература и киното“.

Бихте ли се представили на гостите и зрителите на XX Международен фестивал на червенокръстките и здравни филми?

Казвам се Лица Боева, аз съм сценарист и режисьор; лектор по история на изкуствата, университетски преподавател; идеолог (съвместно с Ицко Финци) на платформата за обучение по изкуства за деца и възрастни „Филизи 33“.

Девизът на фестивала е „Чрез хуманизъм към мир и приятелство“. Смятате ли, че звучи актуално? И как го тълкувате?

Да, в този исторически момент (има предвид, разбира се, войната в Украйна) хуманизмът откроявам като най-висша ценност. И, да, хуманизмът трябва да води именно към мир и приятелство.

Как бихте подкрепяли фестивалната идея и в бъдеще?

Бих участвала като лектор с авторски лекции (както и преди време с лекция, посветена на „Декамерон“ на Бокачо – веднага след ковид-епидемията беше тази лекция и затова ми се струва адекватна и нужна; проведе се в ReBonker - пространството).

Какво мислите за програмата на „Фестивала“?

Чудесна е.

Говорим за филмов фестивал, имате ли любим филм, любим режисьор?

Обичам киното на Бунюел и Тарковски. От съвременните творци: Питър Гринуей, Ханеке, Ларс фон Триер, Джим Джармуш. Сред последните филми, впечатлили ме особено силно, са „Есенни листа“ на Аки Каурисмаки и „Пиноккио“ на Гилермо дел Торо.

Коя е първата асоциация, която изниква в съзнанието Ви, когато чуете Червен кръст?

Подкрепа. Хуманизъм.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

Професор Станимир Трифонов
Режисьор и сценарист

Режисьорът, сценарист и продуцент Станимир Трифонов е роден на 14 май 1958 г. във Велико Търново. Автор е на документални и игрални филми като „Елиас Канети. Отговор на едно писмо“ (1992 г., приз “Сребърен ритон”), „Образ невъзможен“ (1996 г., “Златна роза”), тв сериала “Хайка за вълци” (2000 г., „Златна ракла”), игралния дебют „Изпепеляване“ (2004 г., “Златна роза”), „На границата“ (2015 г., награда за най-добър тв сериал от Българската филмова академия) и др.

Преподава в Югозападния университет и в НБУ.

Какво бихте искали гостите и зрителите на XX Международен фестивал на червенокръстките и здравни филми да знаят за Вас?

Аз съм режисьор, продуцент и университетски преподавател. Носител съм на всички национални награди за игрално и документално кино, както и тв сериали. Останалото е работа.

Девизът на фестивала е „ Чрез хуманизъм към мир и приятелство“. Смятате ли, че звучи актуално и как го тълкувате?

Подобен слоган винаги звучи актуално. Но и тревожно, защото се налага да го тълкуваме по време на война!

Как бихте подкрепяли фестивалната идея и в бъдеще?

Подкрепата на идеи не е кухо дърдорене, а работа. Затова организаторите винаги са можели и ще могат да разчитат на моите скромни умения, усилия и действия за осъществяването на този уникален фестивал и Академията му.

Какво мислите за програмата на „Фестивала“?

Разнообразна, любопитна и представителна. Гледайте тези филми на всяка цена, моля!

Говорим за филмов фестивал, имате ли любим филм, любим режисьор?

Все още не съм видял всичко, но българският документален филм „Нямаш място в нашия град“ е уникално събитие в киното ни за последните почти десет години!

На базата на огромния Ви опит, какво бихте искали да видите на нашия Фестивал? И какво можем да подобрим?

За тази работа си има програматори, които очевидно знаят какво и как правят. Задължително е обаче, фестивалът да бъде категоризиран от Националния филмов център.

Коя е първата асоциация, която изниква в съзнанието Ви, когато чуете Червен кръст?

Естествено - нашата християнска вяра. Но червеният цвят винаги напомня, че във всеки един миг по света се пролива човешка кръв. Особено в момента - в двора на

 Дневник

съседите се води ужасяваща с агресията и човеконенавистта си безсмислена европейска война! То пък коя ли е смислена...

ИЗБРАНО ОТ ДЕНЯ

„Една провинциална болница“ (България – Германия), 2022, 104'
Режисьори: **Илиян Метев, Иван Чертов, Златина Тенева**

Кюстендил – сънливо градче в българските планини, е засегнато тежко от ковид. В сплотената общност пациентите се срещат с бивши съученици в една и съща болнична стая. По коридорите често се чуват закачки, но смъртта не е далеч. Много пациенти живеят в постоянен страх, че ще се влошат и ще бъдат изпратени „горе“. „Горе“ е отделението за интензивно лечение, където малцина оцеляват. Начело на непрекъснатия поток от спешни случаи е д-р Попов. Висок и добродушен, за едни той има остроумна реплика, а за други – цитат от Кант. Шегите му невинаги се получават, но в тихия ужас

на болницата той излъчва изобилие от човешка топлина. Неочаквано из болничните коридори отекват светлина и смях.

ПРЕДСТОЯЩО ЗА 18 ЮНИ

18 ЮНИ 2023 / НЕДЕЛЯ /

Юнашки салон / бул. "Христо Ботев" 1/

19:30 ФЛАШМОБ - БМЧК

20:00 ОФИЦИАЛНО ЗАКРИВАНЕ

Церемония по награждаване

„Една провинциална болница“ (2022) България - Германия 104',

Документален филм